

Huijareita ja huijattuja

14.4.2008 13:03 — Jukka Lehtinen

Huijaaminen ja huijatuksi tuleminen ovat aina olleet osa ihmisten elämää. Internet on tuonut veijareille mahtavan välineen moninkertaistaa kontaktinsa huijattaviin.

Ulkomailla käydessäni olen kiinnittänyt huomiota kadun varrella oleviin tempuntekijöihin.

Kolmesta nurin käännetystä kupista yhdessä on kivi. Pelinpitäjä siirtelee kuppeja ja katsojista joku koettaa arvata missä kivi on. Melko helppoa.

Arvaamaan pääsee laittamalla panokseksi 50 euroa. Jos arvaa oikein, voittaa 50 euroa. Jos arvaus menee pieleen, pelinpitäjä vie rahat. Yksinkertaista tarkkasilmäisellä katsojalle.

Vitsi onkin siinä, että pelintekijällä on katsojien joukossa apureita, jotka käyvät näyttämässä, että mitään vaaraa ei ole. Siihen tulokseen olen tullut seurattessani peliä. Tai mistä johtuu, että samat henkilöt käyvät pelaamassa peliä sekä aamulla että iltapäivällä.

Apurit ja pelinpitäjä pyörittävät muutamaa viisikymppistä toisilleen. Samaan aikaan katsojia kerääntyy pelin ympärille. Aina välillä joku tarttuu syöttiin ja menettää viisikymppisen.

Kerran yksi tuttu katsoi peliä pitkään harkitsevasti.

Huijausta vai ei, en osaa sanoa varmasti, mutta en ole uskaltanut kokeillakaan.

Kyse on ennemminkin huonosta riskinotto kyvystä kuin fiksuudesta. Toisen silmissä tilanne näyttää mahdollisuudelta, toisen silmissä taas uhalta.

En uskaltanut laittaa rahojani [Wincapitaankaan](#), vaikka samainen kuppipeliä harkinnut tuttava sitä ehdotti.

En ole mikään kansainvälisen valuuttakaupan asiantuntija, mutta 400 prosentin voitot tuntuivat liian hyviltä ollakseen totta.

Kieltäytymiseni perustelut olivat yksinkertaiset. Jos se ei ole huijaus, sen täytyy olla laitonta. Esimerkiksi huumekaupan rahanpesua tai muuta vastaavaa kamaluutta, jossa en halua olla mukana.

[Global Pension Planin](#) edes harkinnut. En, vaikka siinä luvattiin pikkurahalla isoa eläkettä.

Useimpien nettihuijausten periaate on samanlainen kuin loton. Pikkurahalla luvataan mahdollisuutta isoihin voittoihin. Paitsi että lotossa rahojen menetys on vain lähes varmaa. Huijauksissa menetys on varmaa.

Kolmas viime aikojen käsittämätön rahantekotapa on [senttihuutokaupat](#), joissa kaupataan kalliita tavaroita matkapuhelimella tehtävillä korotuksilla. Sentin korotus maksaa lähes kaksi euroa. Idea on niin yksinkertainen ja läpinäkyvä, ettei sitä oikein voi edes sanoa huijaukseksi. Laitonta se saattaa silti olla.

Vanhempi suosikkihuijaus on [nigerialaiskirje](#). Sen on sanottu olevan yksi yleisimmistä tulonlähteistä Nigeriassa.

Huijaajia ja huijattuja on ollut varmasti läpi koko ihmiskunnan historian.

Huijaamista ei edes pidetä moraalisesti hirvittävän vääränä tekona. Huijareista kertovat veijaritarinat ovat olleet aina kirjojen ja elokuvien perusmateriaalia.

Huijaamisen hyväksyttävyyys edesauttaa huijatuksi tulemista. Usein huijattava kokee itse olevansa se, joka huijaa esimerkiksi verottajaa tai kansainvälisiä valuuttamarkkinoita.

Sen sijaan huijatuksi tuleminen ei ole hyväksyttävää. Sitä hävetään ja siksi siitä ei haluta kertoa. Sekin edistää huijareiden toimintaa.

Kuppihuijauksen tekijöille sijainti on tärkeää. Sen pitää olla tarpeeksi rauhallinen, että he voivat toimia häiriöttömästi. Toisaalta paikan on oltava sellainen, että siellä liikkuu paljon väkeä, niin että potentiaalisia peliin osallistujia on riittävästi.

Näillä ehdoilla internet on ja tulee jatkossakin olemaan huijareille mahtava pelikenttä.

<http://www.digitoday.fi/mielipide/2008/04/14/huijareita-ja-huijattuja/200810362/66>